

[Gottschalck-Hansen.]

stemte og ikke for vide grænser for størrelsen af de nye universiteter her i Danmark, ligesom jeg fuldt ud kan tiltræde, at studenterantallet ved de bestående universiteter sættes væsentligt ned, når de nye Pallas Athene-templer er rejst. Jeg vil i denne forbindelse håbe, at det inden for en overskuelig tid må lykkes undervisningsministeren at flytte Københavns universitet ud, f. eks. til arealerne i Ryvangen, så vi kan høre op med det urimelige opkøb af gamle, sneringsmodne bygninger i det nuværende latinerkvarter. Det er meget godt med pietet og respekt for det bestående, men man kan nu engang ikke leve af sentimentalitet og romantik. Der er således også i høj grad tale om et universitetsproblem i København, når man skal drøfte den fremtidige universitetsudbygning.

Men nu de nye universiteter — hvorledes skal de være? Hvornår skal de bygges? Hvor skal de placeres?

Hvad det første angår, vil jeg meget advare imod, at man luller sig ind i den formodning, at et universitet skal være en kopi eller affotografering af de bestående. En ny struktur vil ikke alene være hensigtsmæssig, men simpelt hen det eneste forsvarelige. At visse discipliner går igen, er jo en given sag, men man behøver ikke at opretholde de samme fakulteter ved samtlige universiteter. Jeg har også forstået den højtærede ministers fremsættelsestale derhen, at han deler denne opfattelse. Jeg vil gerne bekræftes i denne opfattelse, når den højtærede minister får ordet. En fornyelse og en forandring kan meget let virke som et incitament og en inspiration for den studerende ungdom.

Hvad angår spørgsmålet om, hvornår den samlede universitetsudbygning skal finde sted, mener jeg, at den må ske så hurtigt, som det overhovedet er muligt, d. v. s. så snart som det er økonomisk forsvarligt, og så snart man har de kvalificerede lærerkræfter. Den undersøgelse, det midlertidige planlægningsudvalg har foretaget, beviser jo fuldt ud, at det er på høje tid, vi kommer i gang, og jeg hylder ligesom de ærede tidligere ordførere den tesis, at investering i uddannelse er en fornuftig pengeanbringelse. Det gælder selvsagt også, når der er tale om en højere uddannelse som den, der prak-

tiseres ved vore universiteter. Regeringen må have dette i tankerne, når man skal fastsætte prioritetsrækken for statens anlægsarbejder. I og for sig så jeg helst — og deri er mit parti enig med mig — at man samtidig med igangsættelsen af Odense universitet påbegyndte opførelsen af et universitet i grænselandet. Hermed er jeg kommet til det tredje og måske mest delikate og omdiskuterede af de tre spørgsmål, jeg har stillet, nemlig: hvor skal universiteterne placeres?

Nu gælder det foreliggende lovforslag kun ét universitet, nemlig det nye, der tænkes opført i Odense, og jeg kunne for så vidt begrænse mig til at omtale dette, men så enkelt er det nu ikke. Flere byer og egne har meldt sig. Det gælder grænselandet, det gælder Ribe, trekantområdet Fredericia-Kolding-Vejle, Ålborg, Holbæk og Odense, og der er måske endnu flere, der vil møde frem. Jeg synes, det tjener disse byer og områder til ære, at de interesserer sig for dette spørgsmål, og at de gerne vil være hjemsted for et universitet. Det vidner om forståelse og interesse og bør ikke opfattes som en utidig anmassen sig eller en alt for nidkær iver efter at komme ind i billedet. Disse byer har udvist en aktivitet og interesse, som man kun kan se på med den dybeste ærbødighed og respekt.

Men det er jo ikke vor opgave i dag at tage stilling til de forskellige tilbud eller træffe beslutning om, hvilket af dem man skal imødekomme. Ministeren får, når dette lovforslag er vedtaget, hvad det utvivlsomt bliver, ret til at nedsætte et permanent planlægningsudvalg. Jeg kan tilslutte mig det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkning om, at udvalget selvsagt ikke skal være mere permanent, end at det, når opgaven er løst, hører op med at bestå. Men nu vel, jeg kan tilslutte mig tanken om, at dette udvalg nedsættes, og at det får til opgave at yde vejledning ved planlægningen af fremtidig universitetsudbygning. Jeg vil gerne understrege ordet „vejledning“, for det må naturligvis blive det høje ting, der træffer den endelige og afgørende bestemmelse og beslutning.

Det konservative folkeparti kan tiltræde ministerens forslag om, at det tredje universitet placeres i Odense. Motiveringen for denne planlægning er allerede fremhævet; jeg skal ikke gentage den; men af det